

Núria Cadenas

La III Mostra del Curt-metratge Valencià exhibirà una selecció de la producció més recent en aquest camp.

OPINIO

11

Distincions

Pau Viciano

13

Etapé respon

Fabià Estapé / Toni Cañís

13

L'aitra (oblidada) inflació

Albert Closas

15

A veure qui la diu més...

Oriol Cortacans

16

Llagostes surrealistes

Martí Domínguez

17

Qui protegeix...

Xavier Sala Martín

18

La temptació del passat

Llibert Ferri

19

Per a les properes

Ramon Barnils

La connexió bretona

Xavier Vinader

Cremem el Liceu

Miquel Payeras

71

Llegir

Isabel-Clara Simó

82

Universitat, 2: estudiants

Joan Francesc Mira

EDITORIAL

Sants

Poques vegades en els últims anys s'ha produït una situació tan nova i complexa, almenys aparentment, com la que van posar de manifest els aldarulls del 12 d'octubre passat al barri de Sants de Barcelona (vegeu informació i anàlisi a les pàgines 14 i 15). Polítics i analistes han mirat de trobar respostes a la pregunta del milió: "per què va passar?", sense que ningú, a hores d'ara, hagi estat capaç de donar una versió prou sòlida i convincent de les causes que van provocar la il·limitada violència juvenil d'aquell dia. Segurament és que no hi ha una sola resposta, i que el comportament violent dels manifestants antifeixistes de Sants és el resultat de la suma de molts factors. Però cap explicació, cap, no hauria de servir de coartada per treure importància al fets de Sants.

Buscar informació o anàlisis concloents sobre els aldarulls del dia 12 en els diaris, la ràdio o la televisió ha estat bastant infructuós, i no perquè no s'hi hagin esforçat. Resulta paradoxal que això passi avui dia, en la societat de la informació, en uns moments en què qualsevol notícia es pot complementar fàcilment amb una allau informativa de dades i referències que en facilitin la comprensió. Els set-cents manifestants del barri de Sants ens han posat contra les cordes (als mitjans de comunicació). La seva violència, a plena llum del dia, davant dels ulls de tothom, i malgrat un important i perplex aparell policíac que s'havia mobilitzat expressament, encara està pendent d'explicació.

En situacions com aquesta és quan convé recordar que, de vegades, per a dir segons què més val callar. És

el cas dels qui van precipitar-se culpant els bascos de Jarrai d'haver inspirat les accions violentes, dels qui han tirat pilotes fora tot recordant que en altres llocs d'Europa també es produeixen episodis similars o dels qui han criticat l'evident fracàs policíac... Caldrà continuar buscant les respostes que permetin explicar per què, amb una situació social cada vegada més benestant, amb rècords a la baixa de les xifres d'aturats ("millora l'ocupació juvenil", deien dies enrere els responsa-

bles governamentals de Treball), un grup de manifestants antifeixistes vulneren, fins al punt que ho van fer, els principis de llibertat que pretenien defensar. Potser és que no tot és tan bonic.

Una de les aproximacions segurament més sòlides que s'han escrit sobre els fets de Sants, del periodista Josep

"Caldrà continuar buscant les respostes que permetin explicar per què un grup d'antifeixistes vulneren els principis de llibertat que pretenien defensar. Potser és que no tot és tan bonic."

Maria Ràfols (*El Periódico*), afirmava que "aquests joves amb pinta de vándals són una mostra del fracàs d'una generació que va viure amb els al·licients de l'arribada de la democràcia, però que no ha sabut transmetre als seus fills el valor d'aquesta democràcia i la importància de lluitar per mantenir-la i millorar-la amb les úniques armes del diàleg i la tolerància". "Nois enrabats -deia Ràfols-, que busquen, en plena desorientació, el seu paper dins de la societat i nois amb una falta total de convicció en els valors de la societat democràtica, valors que els atrauen molt menys que el recurs estimulants a la violència. Nois als quals ningú ha ensenyat la clau del futur, del seu i del nostre, que consisteix en el fet que res, absolutament res, millorarà a base de garrotades." ■